

En de winnaar is ...

Nee, ik ga het hier niet hebben over de resultaten van het wereldkampioenschap voetbal in Rusland, maar als je analisten mag geloven dan had België een reële kans om wereldkampioen voetbal te worden. Zou dit voor trots of voor jaloezie hebben gezorgd bij onze burenen?

Speelt jaloezie een rol bij het invullen van enquêtes? Wie zal het zeggen? Dit sluit naadloos aan bij het artikel over het imago van huisartsen versus tandartsen in Nederland op pagina 455. De 'winnaar' is de huisarts. In het artikel van collega de Vries e.a. werd het imago van de beroepsgroepen huisarts en tandarts in Nederland aan de hand van een vragenlijst onderzocht. Deze bevraging werd in 4 steden en online afgenomen. Tandartsen werden meer gezien als zakenmensen die de belangen van de patiënt minder vooropstelden, minder open stonden voor inspraak en die men minder kon vertrouwen dan huisartsen. Dit toont aan dat het imago van de beroepsgroep huisarts beter scoort dan dat van de beroepsgroep tandarts.

Negatieve connotatie

Het negatieve imago van de beroepsgroep tandarts wordt steeds weer bevestigd door pers, films en opvoeding en dit wordt, al dan niet bewust, in stand gehouden. Die negatieve connotatie zal de beroepsgroep blijven achtervolgen, denk aan de beul in de cartoons, de folteraar in de films, de wijdverbreide uitdrukking 'hij liegt als een kiezentrekker',... . De trofeejager die de leeuw Cecil in Zimbabwe doodde werd op sociale media afgemaakt, en de reviews die hij als tandarts krijgt zijn allesbehalve lovend sinds het 'event'.

De auteurs concluderen in hun artikel dat het imago van de tandarts kan worden verbeterd door duidelijker te communiceren, inspraak te geven aan de patiënt en opener te zijn over de kosten; dit kan zeker de patiënt-tandarts relatie ten goede komen. De column 'Behulpzame' ouders in de tandartspraktijk van Lisa Vermeulen op de website van dit tijdschrift toonde dat het imago van de tandarts reeds zeer vroeg in de opvoeding kan worden gestuurd. Zo zal het effect van duidelijk communiceren met een kind niet kunnen opboksen tegen de verhalen van 'negatieve' ervaringen van de ouders op die leeftijd. Vele van deze verhalen zijn goedbedoeld maar dragen bij tot het negatieve imago van de beroepsgroep terwijl ze er wel bij vertellen dat dit niet geldt voor hun eigen tandarts.

Ik nodig de lezer uit om niet alleen het artikel te lezen maar ook de bijhorende tabellen door te nemen. Daaruit blijkt dat er nuances zijn. Zo blijkt dat er naargelang

het geslacht en het opleidingsniveau van de respondenten een significant verschil in mening is over de beide beroepsgroepen en dat het toch niet zo slecht is gesteld met het imago van de tandarts in Nederland.

Weerstand of acceptatie

In de serie 'Hora est' gaat het deze aflevering over de verkorte tandboog en levenskwaliteit. Het concept van de verkorte tandboog werd in de jaren 1970 door wijlen professor Arnd Käyser geïntroduceerd. Mensen met een verkorte tandboog waren tevreden met gebitsfuncties als kauwen en esthetiek en complete tandbogen zouden niet noodzakelijk zijn voor een gezond tandkaakstelsel. Bovendien was het herstel van de aangetaste molaren kostbaar en niet steeds duurzaam, en verlenging met een vrij-eindigende frameprothese werd niet als een toegevoegde waarde aan de gebitsfuncties ervaren. Decennia later hebben er op sociaal-maatschappelijk en tandheelkundig gebied veranderingen plaatsgevonden waardoor mensen hogere eisen stellen aan de gezondheidszorg, de mondgezondheid verbeterd is en de verlenging van de tandboog mogelijk is geworden met vaste constructies.

Het idee om, vanuit hetzelfde 'huis' te onderzoeken of het verkorte-tandboogconcept inmiddels niet een achterhaalbare behandelstrategie is, is niet onverstandig. De conclusie van dit proefschrift van A.E.

Gerritsen is dat in strikt geselecteerde situaties het verkorte-tandboogconcept nog steeds valide is maar dat onderliggende thema's een rol kunnen spelen bij het voorstellen van deze behandeloptie. De bespreking met de patiënt kan helpen om tot een verantwoorde behandelkeuze met 'informed consent' te komen.

En dit is net wat de patiënt verwacht van de tandarts.

Prof. dr. Lieve van Zegbroeck, redacteur

